

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/73/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621010590
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7621010590.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej a sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Miroslava Baňackého, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. januára 2023, v trestnej veci proti obžalovanému G. L., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 27.4.2022 sp. zn. 1T/95/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 285 písm. b/ Tr. por.

o s l o b o d z u j e

obžalovaného G. L., nar. XX.XX.XXXX v R. X. Y., bytom
Z. XXXX/X, R. X. Y.,

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves, pre skutok ktorý mal spácha tak,
že :

dňa 2. decembra 2019 okolo 11.30 h ako vlastník bytu vošiel spolu s nájomcom F. R. s jej súhlasom do jednoizbového bytu č. 8 na adrese R. X. Y., O. F. XXX/X, kde demontoval z pántov vchodové dvere bytu z dôvodu výmeny cylindrického zámku a odniesol ich na neznáme miesto, po návrate toho istého dňa o 16.25 h. bez použitia násillia, za neprítomnosti nájomcu F. R., bez súhlasu oprávnených osôb vošiel do bytu, na ktorom v tom čase chýbali vchodové dvere, tam za prítomnosti H. R. R., syna F. R., demontoval a odniesol na neznáme miesto dvere od WC a kúpeľne,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkazuje poškodenú F. R., nar. XX.X.XXXX v R. X. Y., bytom obec R., bez prihlásenia F. 1, R. X. Y. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom zo dňa 27. apríla 2022 sp. zn. 1T/29/2021 uznal obžalovaného G. Blaška vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., ktorý má spáchať na tom skutkovom základe, že

dňa 2. decembra 2019 okolo 11.30 h ako vlastník bytu vošiel spolu s nájomcom F. R. s jej súhlasom do jednoizbového bytu č. X na adrese R. X. Y., O. F. XXX/X, kde demontoval z pántov vchodové dvere bytu z dôvodu výmeny cylindrického zámku a odniesol ich na neznáme miesto, po návrate toho istého dňa o 16.25 h. bez použitia násilia, za neprítomnosti nájomcu F. R., bez súhlasu oprávnených osôb vošiel do bytu, na ktorom v tom čase chýbali vchodové dvere, tam za prítomnosti H. R. R., syna F. R., demontoval a odniesol na neznáme miesto dvere od WC a kúpeľne.

Súd mu za to uložil podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil peňažný trest vo výške 300 (tristo) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil pre prípad, žeby výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodenú F. R., nar. XX.XX.XXXX v R. X. Y., bytom obec R., bez prihlásenia F. 1, R. X. Y. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne odvolanie v celom rozsahu, teda aj proti výroku o vine aj proti výroku o treste. Obhajoba má za to, že na výrok o vine obžalovaného neboli naplnené všetky zákonné predpoklady, pretože skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu nespĺňa všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody, minimálne v rozsahu zavinenie formou úmyslu.

Obhajoba nikdy netvrdila, že podstatným znakom tejto skutkovej podstaty, ktorý musí byť preukázaný, je aj motív obžalovaného, ale v danom prípade sme po celý čas poukazovali na to, že v konaní obžalovaného absentuje úmysel ohroziť záujem chránený zákonom, pretože mal dôvod, pre ktorý do bytu vstúpil aj druhýkrát, kde sa v tom čase nachádzala ďalšia osoba, ktorá byt užívala spolu s F. R., teda ďalší nájomník. Poukazovali sme na nedostatok motívu na spáchanie tohto skutku obžalovaným, pretože obžaloba sa nepodarilo preukázať a odôvodniť, za akým iným účelom by obžalovaný do bytu vošiel ako za tým, že išiel splniť pokyn nájomníčky F. R., t.j. pred sťahovaním dať dole dvere z WC a kúpeľne, aby sa nepoškodili, teda že konal oprávnene. Máme za to, že tým, že obžaloba nedokázala vyvrátiť tvrdenia obžalovaného o plnení pokynu pre F. R. a žiaden iný dôvod tu neexistoval, absentuje preto úmyselné konanie obžalovaného a teda skutok nie je trestným činom, pretože nemá všetky znaky trestného činu.

Počas prebiehajúceho trestného konania sme poukazovali na jeho dĺžku a neopodstatnenosť, pretože konanie F. R. spočívajúce v podaní trestného oznámenia v skutočnosti nesmerovalo prioritne k tomu, že vošiel obžalovaný ako vlastník bytu do bytu, ktorý mala v nájme, ale smerovalo iným smerom. Následne však došlo k vzneseniu obvinenia pre iné skutky (porušovanie domovej slobody a krádež) ako pre tie, ktoré pôvodne označovala poškodená.

Súd pochybil, ak na výpoveď svedkov neprihliadol ako na celok, pretože ak sám súd dospel k záveru, že k spáchaniu krádeže zo strany obžalovaného nedošlo - pričom dôkazná pozícia obžaloby spočívala len na výpovediach svedkov, ktorí vypovedali zmätočne, prečo následne uveril tvrdeniam poškodenej a nie obžalovanému ohľadom oprávnenosti jeho vstupu do bytu.

V neposlednom rade máme za to, že súd nesprávne vyhodnotil aj naplnenie tak materiálnych ako aj formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody a pri svojom hodnotení dospel k nesprávnemu záveru.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujeme, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vo veci rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí alebo vec vráti súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním, tak ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, že obžalovaný ako trestne zodpovedná osoba úmyselne porušil záujem chránený v trestnom zákone, ktorým je nedotknuteľnosť obydlia a to tým spôsobom, že ako vlastník bytu vstúpil do bytu nájomcov bez ich súhlasu, resp. súhlasu tam sa vtedy nachádzajúcej osoby, ktorá používala ochranu domovej slobody.

Po podrobnom preskúmaní predloženého spisovného materiálu krajský súd konštatuje, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní rozsiahle dokazovanie, avšak po vykonanom dokazovaní nedospel k správne mu záveru o vine obžalovaného, pretože podľa názoru krajského súdu nebolo možné jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností dospieť k záveru o vine obžalovaného z prečinu porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., ktorý spočíval v tom, že obžalovaný ako vlastník bytu neoprávnene vnikol do obydlia iného.

Na základe vykonaného dokazovania krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade je potrebné na konanie obžalovaného aplikovať ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák., teda tzv. materiálny korektív z ustanovenia ktorého vyplýva, že nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná.

Vykonaným dokazovaním nebol podľa názoru krajského súdu preukázaný motív na spáchanie tohto skutku obžalovaným, tak ako na to v odôvodnení odvolania preukázala aj obhajkyňa a nebola vyvrátená obrana obžalovaného, za akým účelom vošiel do bytu podľa jeho tvrdenia išiel splniť pokyn nájomníčky potom, čo opravil cylinder na vchodových dverách svojho bytu a pred sťahovaním poškodenej z bytu dal dole dvere z WC a kúpeľne, aby sa pri sťahovaní nepoškodili. Vzhľadom na skutočnosť, že tieto tvrdenia obžalovaného neboli jednoznačne vyvrátené a na skutočnosť, že k záveru o vine obžalovaného možno dospieť len na základe takých dôkazov či už priamych alebo nepriamych, ktoré vylučujú akýkoľvek iný záver, či priebeh skutkového deja. Takéto dôkazy podľa názoru krajského súdu vo vzťahu ku konaniu obžalovaného produkované neboli a pri hodnotení závažnosti konania obžalovaného, spôsob spáchania činu a okolnosti, za akých bol predmetný skutok spáchaný, viedli krajský súd k záveru o použití materiálneho korektívu, ktorý predstavuje výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov. Jednou z podmienok, ktorá musí byť splnená na to, aby určité protiprávne konanie (skutok) mohlo byť kvalifikované ako konkrétny prečin, je v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. aj pozitívny záver o tom, že závažnosť konania, ktoré inak z formálneho hľadiska napĺňa znaky skutkovej podstaty nejakého prečinu je vyššia ako nepatrná.

Stupeň závažnosti činu má zásadný význam pre rozhodnutie o základnej otázke trestného konania (otázke viny a trestu). Materiálny znak (materiálny korektív) je určený spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami za akých bol čin spáchaný, mierou zavinenia a pohnútkou páchatel'a.

Súd je v každej trestnej veci povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Je potrebné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak v prospech obžalovaného, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho neprospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie. Preto je potrebné, aby súd dostatočne objasnil vec v takom rozsahu, aby bolo jednoznačne preukázané, že existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok je trestným činom, inak nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku. Súd nemôže vyvodzovať náležité zistenie skutkového stavu veci z domnienok a hypotéz, čo aj s vysokým stupňom pravdepodobnosti, pokiaľ pripadá do úvahy aj iný priebeh skutkového deja.

Pokiaľ ostanú po vykonaných všetkých dosiahnuteľných dôkazoch v akomkoľvek smere pochybnosti hoci o jednom znaku skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, musí rozhodnutie súdu vyznieť v prospech obžalovaného. Zásada prezumpcie neviny sa musí prejavíť v rozhodnutí v tom zmysle, že sa uplatní zásada in dubio pro reo. Skutkový základ rozhodnutia v trestných veciach musí byť zistený mimo dôvodnú pochybnosť, nestačí iba zistenie pravdepodobnosti.

Pretože v danej veci dôkazy netvorili ucelenú reťaz usvedčujúcich dôkazov a aj po vykonaní všetkých dostupných dôkazov ostali o subjektívnej stránke žalovaného trestného činu, konkrétne o nevedomom nedbanlivostnom zavinení obžalovaného značné pochybnosti, dospel krajský súd k záveru, že v danej

veci bolo potrebné aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť podľa § 285 písm. b/ Tr. por.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Za porušenie Tr. zák. možno považovať výrok o vine, ak bol páchatel' odsúdený a mal byť oslobodený, čo je podľa názoru odvolacieho súdu situácia i v prejednávanej trestnej veci.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol uznaný vinným ako páchatel' žalovaného skutku, a to napriek tomu, že mal byť oslobodený, odvolací súd postupoval v súlade s § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por., napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám rozsudkom vo veci, pretože na podklade skutkového stavu zisteného okresným súdom v napadnutom rozsudku, bolo možné urobiť nové rozhodnutie.

Nakoľko skutková situácia v danej veci neumožňovala jednoznačný záver o tom, že konanie obžalovaného je trestným činom, krajský súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. ak súd obžalovaného oslobodí spod obžaloby, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Pretože krajský súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby, odkázal poškodenú s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom tento rozsudok bol prijatý hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.